

ESCOLA ITALIANA DE BARCELONA – CLASSE VB

RESSENYA DEL CURTMETRATGE "ESCACS"

A partir dels títols que apareixen a la pantalla, escrits amb l'alfabet ciríl·lic, entenem que "Escacs" és un curtmetratge rus, realitzat principalment amb la tècnica de la plastilina animada, anomenada *claymation*. És una tècnica molt laboriosa que utilitza materials mal·leables per donar forma als personatges i escenaris, reconstruint cadascun dels moviments mitjançant milers de fotogrames. A això s'hi afegeixen algunes imatges reals de personatges humans retratats només als peus i a les mans, parts que es necessiten per començar la partida d'escacs.

Gairebé immediatament veiem que el tauler d'escacs es converteix en un camp de batalla: el joc, guiat per dos personatges reals però sense rostre, es converteix en una metàfora de la guerra decidida pels poderosos, que mouen els peons/exèrcit però mai van a la batalla. Així, primer veiem dos adversaris peons enfrontats, fent "pedra, paper i tisores", per assistir ràpidament a la tragèdia de la guerra que provoca ferits i destrucció.

Afortunadament, però, la vida és més forta que la mort: fins i tot a la guerra hi ha lloc per a l'amor, i les imatges que es veuen al final dels crèdits ens demostren que la vida continua i que sempre hi ha la possibilitat de reconstruir, fins i tot junts.

ESCOLA ITALIANA DE BARCELONA – CLASSE VA

RESSENYA DEL CURTMETRATGE "FORA DE PISTA"

"*Fora de pista*" és un curtmetratge realitzat en 3D amb una tècnica digital molt sofisticada, ja que aconseguix que l'animació sigui extremadament realista, almenys des d'un punt de vista gràfic. Pel que fa al contingut, però, no hi ha res versemblant o plausible: un perillós rescat d'alta muntanya esdevé ridícul fins al punt

esdevé ridícul fins al punt de convertir-se en una ocasió per no parar de riure.

El súmmum de la irrealitat és quan els dos rescatadors viatgen per l'espai en absència de gravetat, volant davant de la Lluna, com succeeix en la famosa pel·lícula dels 80, "E.T. L'extraterrestre". Aquesta no és l'única cita en el curtmetratge: hi ha d'altres imatges que recorden els anys 80, com la muntanya on s'ambienta la història (molt semblant al cim de la Paramount Pictures que hem vist en tantes pel·lícules) i els crèdits d'obertura i final, que imiten els de *Flashdance*. Tots aquests detalls, juntament amb el xiulet que sovint acompanya les imatges, ens ajuden a entendre que la clau d'aquest curtmetratge divertit és la ironia.